

Toamnă târzie

Serghei Aksakov

Toamnă, toamnă târzie! Cer înnorat, nori joși, grei, umezi; livezile, crîngurile și pădurile sînt goale și străvezii. Totul se vede ca-n palmă, chiar și în cel mai adînc desiş.

Copacii bătrîni și-au lepădat demult veşmîntul și numai unii mesteceni tineri își păstrează frunzele gălbui și veştejite, care strălucesc ca aurul, cînd le ating razele piezișe ale soarelui tomnatic.

Prin plasa roșiatrică a crengilor de mesteacăn se văd brazii și pinii veșnic verzi, parcă întineriți, înprospătați de aerul rece, de ploile mărunte ca aburii și de negurile umede de toamnă.

Pămîntul e acoperit de frunze uscate multicolore, moi, puhave pe vreme umedă și aspre, fragile pe timp de ger.

Dacă în aer e liniște, se aud de la distanță mare săriturile iepurelui și ale veveriței, ale diferitelor fiare de pădure, pe care le deosebește ușor auzul încercat și fin al vînătorului.

L. Scrie prin ce se aseamănă ziua de astăzi cu cele descrise în text.

L. Explică, în trei-patru propoziții, de ce toamna târzie se aud mai ușor săriturile fiarelor mici.

L. Comentează expresia: *Se vede ca în palmă.*

C. Alcătuieste enunțuri în care cuvântul *palmă* să fie utilizat cu alte semnificații.

Model: De pe o palmă de pământ s-a strâns o recoltă bogată.

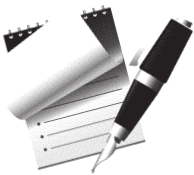
C. Expune motivele pentru care crezi că noi, oamenii, avem nevoie de pădure.

Scrive, în două-trei propoziții, un mesaj de rămas-bun de la ultimele frunze.
